

Çalışlar 78 Kanatlar 78
tatbikatlarından sonra y
ve tatbikatlarına, bir

14 EKİM SEÇİMLERİNİN 5. YILI

14 Ekim seçimlerinden bu yana tam 5 yıl geçti. Geçen bu beş yılda iki M.C. hükümeti, bir CHP-MSP hükümeti kuruldu. Son olarak ise II bağımsızın desteklediği CHP hükümeti var.

1973 yılından bu yana Türkiye gerek siyasi, gerekse ekonomik olarak giderek daha dar boğazlara giriyor. Siyasi olaylar, belki kitle hareketliliği olarak değil, ama silahlı çatışmalar olarak en yoğun boyutlara ulaştı. Faşist saldırganlık tek tek cinayetlerden toplu katliamlara ulaştı. Ülke ekonomisinin girdiği dar boğazın tüm yükü işçi ve diğer emekçilerin sırtına yüklendi. Hayat yaşanılmaz hale geldi emekçiler için.

1973 yılında Ecevit ve CHP'nin temel konusu "özgürlükçü demokrasi" idi. Geniş yığınlar Ecevit'e umut olarak bakarken, oyları ile CHP'yi desteklerken hep CHP'nin özgürlük vaatlerine güveniyorlardı. "Can güvenliği" diyordu Ecevit, "MİT, Kontr-Gerilla siyaset dışı bırakılacak, Kontr-gerilla'dan hesap sorulacak" diyordu.

1973 seçimlerinde CHP'nin emekçi yığınlara ekonomik vaatlerinin hepsinin hayal olduğu en geri bilinç düzeyindeki yığınlar için bile çok zor anlaşılacak bir sorun değildi. Ama yığınlar gene de "özgürlükler umudu ile CHP'nin ardında idi.

Kısa süren CHP-MSP hükümetinin ardından kurulan M.C. "can güvenliği" sorununu birinci plana çıkardı. Faşistler kudurmuşcasına saldırıyorlardı. Faşist cinayetlerin ardı arkası kesilmiyordu. Bu ortamda ülke 1977 5 Haziran seçimlerine girer -

ken 1 Mayıs 1977 katliamının acısı daha yüreklerden silinmemişti. Ecevit'in ve CHP'nin 5 Haziran seçimleri öncesi temel sloganı bu defa "can güvenliği" ve "özgürlük" idi.

Türkiye solunun bir kısmı 14 Ekim seçimlerinde CHP'yi işçi sınıfının partisi düzeyine kadar çıkarmışlardı. Legal etkinliklerinin de katkısıyla yığınlar arasında CHP'leştirme politikasının şampiyonluğunu yap tı bu çevreler.

5 Haziran seçimlerinde ise solun pasifist kanadı "can güvenliğinin" yolunu CHP hükümetinde gördü. Bunların bir kısmı ise çözümlü "ileri demokratik" düzen, bunun ilk adımı olarak ise CHP hükümetini görüyordu.

5 Haziran seçimlerini izleyen azınlık hükümeti girişiminde Ecevit'in ve CHP'nin tavrı daha da ileri idi. Hükümetin kuruluş çalışmalarını döneminde Ecevit MHP ile görüşmeye dahi yanaşmıyordu. Ecevit açıkça söylüyordu MHP'nin faşist bir örgüt olduğunu. Seçim öncesi ise "hesap sorulacak" kitleleri çevresinde toplayan en önemli sloganlardan biri idi.

Azınlık hükümeti girişiminin tutmaması üzerine ikinci M.C. kuruldu. Faşist bası ve zorbalık en had safhasına kadar ulaştı. Devlet kademelerinde MHP'leştirme hızlandı ve bu ortam içinde "can güvenli

ği", "özgürlükler" gene CHP'nin ağzından düşürmediği sloganlar oldu.

1977 sonlarında II milletvekilinin AP'den ayrılarak CHP'ye katılması ve ardından CHP -bağımsızlar- CGP-DP hükümetinin kurulması ile birlikte yığınlar "can güvenliğinin" "özgürlüklerin" ışıklarını göreceklerini sandılar.

İlk düş kırıklığı CGP ve DP'nin hükümet içinde yer alması idi. 12 Mart'ın tüm pisliğini üstünde taşıyan Feyzioğlu ve geçişin "Zehir Hafife" si hükümet içinde "umut" Ecevit ile yanyana idi.

İkinci hayal kırıklığı hükümetin kuruluş çalışmaları oldu. Ecevit MHP Genel Başkanı ile görüşüyor ve görüşmeden ayrılırken gazetecilere "bundan böylesi sık Genel Başkanlara bilgi vereceğim" diyordu. "Faşist MHP" unutulmuştu. İktidar hırsı herşeyin üzerinde idi. Oysa aynı MHP terörünün hızını giderek artırıyordu. Cınayyetler toplu katliamlara dönüşüyordu. Ölü sayısı gün be gün artıyordu.

Üçüncü hayal kırıklığı ise hükümet programında ortaya çıktı. Baştan aşağı oligarşinin talepleri dile getirilken emekçi yığınlar unutulmuştu. "can güvenliğinden" ve "özgürlükler"de ise bahis bile yoktu.

9 buçuk aylık CHP hükümeti işte 1973 14 Ekim seçimlerinden sonra kısaca bu gelişmeyi izleyerek bugüne vardı. Bugün e

mekçi yığınlar giderek CHP'nin gerçek yüzünü görüyorlar, onun emekçiler için değil emekçilerin devrimci potansiyelini eritecek bir pota olarak oligarşi için bir umut olduğunu görüyorlar. Her geçen gün, faşist saldırganlığa karşı her suskunluk, ekonomik krizin, yükünün emekçilerin sırtına biraz daha yükleniş emekçi yığınlar CHP'nin yüzünü biraz daha gösterecek. Ne var ki geniş emekçi yığınlar için bugün CHP dışında daha hala bir alternatif yok. Dağınıklığı, parçalanmışlığı ve daha önemli olarak proletaryanın devrimci partisinin olmayışı ile sol henüz emekçi yığınlar için alternatif değil.

Faşizm gelecekte proletarya partisinin oluşmaması ile birlikte giderek emekçi yığınların gözünde alternatif haline gelme şansına sahiptir. Her türlü yalan, sahtekarlık, iki yüzlülük MHP propagandasının temelini oluşturmaktadır. Özel sektör düşmanlığı yapar gözükür, oligarşinin önde gelenleri ile kol kola girer. Devletleştirme yapıp yapıp söyler, devletleştirmeye karşı, anti-emperyalist olduğunu söyler emperyalizme göbeğinden bağlıdır. Ama bu

tün bunlar bilinç düzeyleri geri yığınların gözünü boyamaya yetebilir. Öteyandan azgın terör, gün be gün kitleleri biraz daha pasifize etmekte, yıldırma,

Bütün bu ortam içinde proletarya sosyalistlerinin önündeki temel görev gene partileşmek. Proletaryanın devrimci partisinin yaratılması uğrunda tüm gücümüzle mücadeleye atılmak. Günümüzün tüm çalışmalarını bu temel siyasi göreve bağlamak. İşte önümüzdeki görev bu.

FAŞİST SALDIRILARA, HAYAT PAHALILIĞINA VE SÖMÜRGEÇİLİĞE KARŞI MÜCADELE KAMPANYASI

GİRESUN BULANCAK MITİNGİ

24 EKİM Salı

SİNOP MITİNGİ

21 EKİM Cumartesi

MİTING

22 EKİM SAAT 12'DE KADIKÖY'DEN ÜSKÜDAR'A YÜRÜYÜŞ

Duyuru

ELAZIĞ - DEVLET MÜHENDİSLİK VE MİMARLIK AKADEMİSİ VE FIRAT ÜNİVERSİTESİ'NİN TÜM BÖLÜMLERİNDE "FAŞİST İŞGAL" KIRILMIŞTIR. TÜM DEVRİMCİ-DEMOKRAT-YURTSEVER ÖĞRENCİLERİN ENGEÇ 25 EKİM DE ELAZIĞ'DA BULUNMALARI GEREKİR.

ELAZIĞ DMMA ve FIRAT ÜNİVERSİTESİ DEVRİMCİ ÖĞRENCİLERİ

ADRES: Çay Bahçesi, Paytoncular Sokak ELAZIĞ

SAMSUN TEKEL-DER

ULUGAZI MAHALLESİ, BARBAROS GEÇİDİ NO: 14 KAT:3 SAMSUN

ÇALIŞMA SORUNLARI

İŞÇİ SAĞLIĞI SORUNU

-İŞÇİ SAĞLIĞININ TANIMI-

İşçi sağlığı toplumun sağlık sorunlarının bir bütün olarak ele alınmasıdır. Sorunu toplumun sosyo-ekonomik sorunlarla birlikte inceler. Bu konuda WHO (Dünya Sağlık Örgütü) şu tanıma sahiptir:

"İşçi sağlığı, çalışma hayatında bulunan bütün insanların fiziksel, ruhsal, moral ve sosyal tam iyilik hallerinin takviyesi ni ve en yüksek düzeyde sürdürülmesini, iş koşulları ve kullanılan zararlı maddeler sebebiyle çalışanların sağlığına gelebilecek zararların önlenmesi, ayrıca işçinin fizyolojik ve psikolojik özelliklerine uygun yerlere yerleştirilmesini, işin insana ve insanın işe uyumunu esas amaçlar olarak ele alan bir tıp dalıdır."

Bir başka deyişle **İŞÇİ SAĞLIĞI:**

1-İşçinin ve ailesinin normal yaşamını ve sağlığını sürdürmek düzeyinde ekonomik gücünün olması,

2-İşçinin çalışma güvenliği -nin sağlanması; işyeri sağlık koşullarının düzenlenmesi; işyerinde hastalıklardan koruyucu tedbirler alarak işçinin işgücünün artırılmasının sağlanması,

3-İşçi ailesinin hastalıklardan korunması; hastalandıklarında erken teşhis ve tedavisi ve hastalık sonrasında rehabilitasyon olanaklarının olması,

4-İşçiye sağlık eğitiminin verilmesi,

5-Yukarıda sayılanlara rağmen olabilecek iş kazaları ve meslek hastalıklarının tedavisinin yapılabilmesi, İşçi sağlığı ve iş güvenliği bilindiği gibi üretimle ilgilidir. Bu anlamda sorun çok eski tarihlerden bu yana vardır. Teknolojinin seviyesi ile, iş güvenliği ve işyeri sağlık koşulları yakın ilişki içindedirler. Üretim sürecinin gösterdiği değişimler göz önüne alınarak teknolojik gelişme kabaca şu şekillerde olmuştur.

a-İlkel İş: İnsan kas gücüne dayalıdır. Bu tür iş'er sanayileşmiş ülkelerde az olmasına karşılık, emperyalizme bağımlı sömürge ve yarı sömürge ülkelerde son derece yaygındır. Ülkemizde de bu durum mevcuttur.

b-Makine ile üretim: Sanayi -Teşmenin ilk aşaması olan bu teknoloji buhar-elektrik gücüne dayalıdır. Sanayi devrimi ile birlikte 1700'lerde Batı Avrupa'dan başlayan bu gelişim çağımızda emperyalizme bağımlı ülkelerde gelişen sanayinin temel üretim teknolojilerini oluşturur.

c-Zincirleme Sistem Üretim: Makine ile üretimin daha gelişmiş

DEVAMI SAYFA 5'TE

Sömürgeciler, sömürge ülkelerdeki varlıklarını meşrulaştıracak bir ideoloji yaratmaya çalışıyorlar. Metropollerde de yetişen sömürge aydınlarını bu ideolojinin sömürgeci ideolojilerde yaygınlaştırmada kullanıyorlar. Ama sömürge aydınları bu rolü her zaman oynamaz. Bir çok sömürgeci gelişen ulusal

kurtuluş mücadelesinin başını sömürge aydınları çekmektedir. Sömürgecinin aslında kendi vilayetleri olduğundan tuttuğu sömürge ulus diye bir ulus olmadığını dayanan bir sömürgeci ideolojinin yaratılmasını Türkiye'de somutlamak mümkündür. Kemalizmle başlayan, "Ta rihte Kürt kavmi yoktur, aslında onlar Orta Asya'dan gelen Türklerdir" diyen "tarih teorileri", Kürtlerin varlığını inkara yönelik ve bütün dillerin Türkçe den doğduğunu öne süran "Güneş dil teorileri" hep bu gövemi-litarist sömürgeci ideolojinin yaratılmasına gaba-lardır. Bugünde sömürgeci oligarşik yönetimin "ülkesi ve milleti ile bölünmez bir bütün olan Türkiye Cumhuriyeti" yaygaraları ve "bölücülük" fer-yatlarıyla varlığını sürdürdüğü sömürgeci ideoloji Kürdistan üzerinde ki sömürgeci egemenliği meşru aştırma isteğinde-dir.

Sayıdığımız bu özelliklerin sadece en genel düzeyde olduğunu ve her bir tanesini her sömürgeci aramanın yanlış olduğunu hatırlattıktan sonra son olarak ezen ve ezilen ulusun devrimci hareketleri arasındaki ilişkiye değinmek istiyoruz.

"Sınıf bilimine varmış işçiler, işçilerin her türlü eğitim sendika ve siyaset örgütlerinde bütün milletler arasında tam birliktir yanadır" (Lenin) Ulusal sorunda işçilerin sınıf dayanışması ve ortak mücadelesi devrimcilerin savunacağı temel bir ilkedir.

Ancak bu gerçek bir ilke olarak her zaman savunulmakla beraber, gerçekleşmesi ezen ulus-ezilen ulus devrimci hareketlerinin içinde şekillenmediği tarihi ve sosyal koşullara ve ezen ulus ezilen ulus devrimci hareketleri arasındaki objektif ve subjektif ilişkilere bağlı-



bilmek ve öğrenmek işçi ve emekçi sınıfların görevidir

SÖMÜRGEÇİLİK VE SÖMÜRGEÇİLER SORUNU-5

dir. Bunun ne anlama geldiğini dünya devrimci hareketinden örneklerle acaşım:

Sovyet devriminin öncüsü Bolşevik Partisi işçilerinin mücadelesiyle ezilen ve sömürge ulusların mücadelesini zafere ulaştırıldığı örneklerde vardır. Bunlardan biri Mozambiktir. Gerek Portekiz devrimci hareketinin sömürge devrimci hareketine gerekli güveni vermemiş olması -ki bu Portekiz devrimci hareketinin doğru bir önderlik -ge sahip olmaması ilişkili-dir- gerekse coğrafi koşullar yüzünden Mozambik ulusu bağımsız örgütlenme ve mücadelesini

gerçekleştirmiştir.

Bu iki örnekte de görülebileceği gibi, coğrafi koşulların ve diğer tarihi koşulların etkisi söz konusu olabilmekle birlikte ezen ulus devrimci hareketine güven ve rebilmesi bu sorunun özünü oluşturur. Bu ise ulusların ayrılma hakkını her şart altında kararlılıkla savunmakla mümkündür. Buna mukabil ezilen ulusun yada sömürgecilerin devrimcileri, ulusal dargörürlük, milliyetçilik gibi akımlarla kararlılıkla savaşmak ve birlikten yana ajitasyon ve propaganda sürdürme-

gerçekleştirmiştir.

Bu iki örnekte de görülebileceği gibi, coğrafi koşulların ve diğer tarihi koşulların etkisi söz konusu olabilmekle birlikte ezen ulus devrimci hareketine güven ve rebilmesi bu sorunun özünü oluşturur. Bu ise ulusların ayrılma hakkını her şart altında kararlılıkla savunmakla mümkündür. Buna mukabil ezilen ulusun yada sömürgecilerin devrimcileri, ulusal dargörürlük, milliyetçilik gibi akımlarla kararlılıkla savaşmak ve birlikten yana ajitasyon ve propaganda sürdürme-

Kapitalist Olmayan Yol



1917 Ekim devrimine kadar siyasi bağımsızlıklarını kazanan sömürge ve yarı-sömürge ülkelerin sosyalizme varabilmelerinin yolu herşeyden evvel ülkelerinde kapitalizmin gelişmesi idi. Sorun defalarca Lenin tarafından I. Emperyalist paylaşım savaşı başlarında da aynen böyle konuyordu.

Ne zaman ki Rusya da proletarya zaferi kazandı ve aynı zamanda savaşın başından beri geri kalmış bazı ülkeler bağımsızlıklarını kazanma yolunda epey mesafe almaya başladılar; işte o

zaman yeni bir tez geliştirdi. Bu tez kapitalist olmayan yoldan belli aşamalarla sonra komünizme geçiş tezi idi.

1920'de 3. Enternasyonal kongresinde aralarında Lenin'in de bulunduğu komisyon raporuna şöyle: Savaşın berri bağımsızlığını kazanmış ve belli ilerlemeler kaydetmiş geri kalmış bazı ülkeler ille de kapitalizmi geliştirmek zorunda değiller. Şayet:

2-Çok zayıfta olsa geri kalmış ülkedeki devrimci çekirdek eğitilir, 3-Bu devrimci çekirdek şura sistemini kendi ülkesinin koşullarına uydurur, bir çeşit köylü şurası inşa eder, 4-Zafiri kazanmış proletarya hiçbir yarıdevrimci emperyalist gelişmesine gerek kalmadan belli aşamalarla sonra komünizme geçme olanağı olur. Ve bu yolda ne gibi işler yapılması gerektiği tamamen pratik bir sorundur.

Bu yola en iyi örnek MOĞOLİSTAN'dır. Moğolistan nüfusu -nun çoğunluğunu çobanlar oluştuyordu. Yani proletarya hemen hiç yoktu. Ülkenin siyasi bağımsızlığına önderlik eden yabancılardan arınmış Halk Partisi (kitle partisi) ekonomik ba-

ğımsızlığın korunması için Sovyetlerle sıkı ilişkilerde bulunuyor ve proletaryanın gelişmesini burjuvazinin egemenliği olmadan sağlamaya çalışıyordu. Ve neticede proletarya diktatörlüğünün bir biçimi kurulmuş oldu. Bu rada başlangıçta devletin FEODAL devlet olduğunu unutmaya -lim.

Günümüzde ise bu yol öylesine sulandırılmış olarak sunulmak tadır ki ancak devlet in ne olduğunu zerre kadar bilmeyenler bu yeni iddialara inanır. Bugün Sovyet ideologları şunu iddia ediyorlar: Kapitalist olmayan yoldan kalkınma yalnızca proletaryanın olmadığı yada gelişmediği ülkelerde değil bütün "üçüncü dünya" ülkeleri için geçerlidir. Ve buna kanıt olarak Moğolistan'ı göstermektedir. Bu ka-

nıtın ne denli ilgisiz, olduğu Moğolistan'ın o zamanki yapısını az da olsa bilenler için açıktır. Ama bu ideologlar saçmalığı zirveye vardırıarak "Üçüncü dünya" ülkelerinde devletin sınıflar üstü olduğunu açıkça söylüyorlar. Bir defa devlet sınıflar üstü (1) oldu mu artık o devletten herşey beklenir. Örneğin BAAS zulmünün Güney Kürdistan'daki Ulusal hareketleri en kanlı bir şekilde bastırması ve İKP'nin bu zulmü desteklemesi. Öte yandan Eritre kurtuluş mücadelesini bastırması. Ve en çok ağzundakileri Mısır'ın ABD emperyalizmine teslim olması. Örnekler artırılabilir. Öyleki bu ideologlar deli değillerse kendi söylediklerine kendilerinin inanması gerekir. Ve tam da

iddialarından vazgeçecekken AFGANİSTAN hırsı gibi yetiştirdiği (2) darbeyle özdeş tuttuklarını bütün dünyaya bir kere daha ilan ettiler. ÖZETLERSE: 1920'lerden bu yandünyada çok değişiklikler oldu. Birincisi, emperyalizm şu veya bu biçimde kapitalizmi en geride bıraktı. İkincisi, emperyalizmi yası gerici olarak olduğu için bu ülkelerde de devletin yetkinliği sınıflar üstü olmanın tam tersine ARTTI. Üçüncüsü, ulusal kurtuluş mücadelesinin derliğı ancak proletaryanın elinde ise emperyalist kapitalist zincirden bir hal ka koparılabilir. Ve son olarak 1920'lerde Lenin'in öne sürdüğü tez ancak çok istisnai geri kalmış bir ülke i-

DEVAMI SAYFA 5'TE

NİKARAGUA: SANDİNİSTA HALK KURTULUŞ CEPHESİNİN SİYASİ-ASKERİ MÜCADELE PLATFORMU



b) Kitleler içerisinde, özellikle de tatarlıca karşı isyan sürecinin en mücadelecisi ve en stratejik kesimleri olan işçiler, köylüler ve küçük burjuvazi içerisinde devrimci çalı-
şmayı ilerletmek.

c) Daha fazla yeraltı mekanizmaları yaratarak orta kitle örgütlerini güçlendirmek, dolayısıyla kitleler ve öncü arasında sistemli ve doğru bir iletişim sağlamak. Bu orta kitle örgütleri aracılığıyla ki öncü, işçilerin köylülerin geçekonduda yaşayanların, toplulukların, öğrencilerin ve hizmetlilerin sorunlarıyla ilgili gündelik olaylardan kaynaklanan mücadeleyi kurabilir. Böylece, her kesimin acil talepleri için mücadeleler içinde kitlelere deney kazandıracak ve onları dikta-ya karşı şiddetli siyasi mücadelelerle ha-zırlayacak kitlevi bir ajitasyonu besleyebiliriz.

d) FSLN kitleleri diktatörlüğe karşı mücadele cephesinde örgütleyecek tüm araçları kullanmalıdır. Bu kesimler kitle cephesinde mücadelelerini geliştirirken, onların önderi ve rehberi olmalıdır.

FSLN-öncü görevini sürdürerek - Halk Talepleri Programı etrafında mücadeleyi ilerletirken onları askeri olarak ve ajitasyonu ve propaganda örgütleriyle de desteklemelidir. Örgütsel ağırlık, ittifakları en devrimci sınıfı oluşturan işçi ve köylü kesimlerine verilmelidir.

e) FSLN pratiğiyle, herhangi bir biçimde, ülkenin tüm anti-Somoza kesimlerini, partileri ve örgütleri burjuva muhalefette dahil bir araya

ler. Yapı, elektrik ve diğer işçiler kendilerini temsil eden sendika sayısını 18'e çıkardılar. Halk hayat pahalılığına, sağlık sorununa, konut sorununa karşı, sosyal güvenlik ve diğer talepler için büyük sokak gösterileri düzenlediler.

23 Temmuz 1956'dan sonra öğrenci hareketi Sandino'nun bayrağını diktatörlüğe karşı açıkça yükselterek kan ve hapis pahasına anti-emperyalist mücadelesini yaygınlaştırdı. 1959'da Leon'da ki Ulusal Muhafızların, Sandinista yurtseverlerine karşı işlenen suçları protesto eden barışçı bir sokak gösterisinde yaptıkları katliamı artan baskının bir örneğidir.

1956'da Üniversite Marksist temeller üzerinde bir grup kuruldu. Üyelerinin çoğu 1960'da Sandinista Cephesini oluşturdu. Aralarında, bugünkü önderlerinden, bugünkü Ulusal Önderliğin üyesi Carlos Fonseca ve Francisco Buitrago gibi kahramanlar vardı.



Carlos Fonseca Amador

getirecek geniş bir anti-Somoza cephesi oluşturulmalıdır.

FSLN- geniş anti-Somoza cephe içerisinde, orta kitle örgütleri tarafından geliştirilen kitle eylemlerine askeri ve siyasi destek sağlamalıdır.

FSLN, cephenin taleplerini ve ajitasyonunu Halk Talepleri Programı na ve cephe içerisindeki kitle örgütleriyle ilerlettiği askeri isyan sloganlarına tekabül ettirmek amacıyla cephe içerisinde siyasi hegemonyayı kazanmalı ve sürdürmelidir. Böylece, burjuva muhalefetin özel-likle ülkenin batı tarafında büyük üreticiler tarafından topraklarından atılan orta ve yoksul köylüler arasında siyasi önder haline gelmesi engellenir. Ücretli işçilere dö-nüşen, köylülüğün bu önemli kesimi geri döndürölmez sınıf bilinci to-humlarıyla proletarya ordusunun ilk bileşenleriydi.

Somoza kitiği ve emperyalist ko-ruyucuları ticari, mali siyasi ve stratejik egemenliklerini dikta yönetimini kullanarak bütün Nikaragua'ya yaydılar. Halkın bu duruma kızgınlığı diktatörlüğün ve baskı ve sömür sisteminin krizi ile birlikte bir kıvılcım oldu ve halk sandinista mücadelesi ile birleşmeye başladı.

Küçük bir kahraman yurtsever grup tarafından desteklenen-Corne-lio Silva, Ausberto Narvaez ve Edwin Castro-Rigoberto Lopez Perez'in devrimci eylemi, 1950'lerde hal-kin mücadelesinin sağlamlığını özetliyordu.

Rigoberto Lopez'in eylemi Sandinista hareketinin yenilediğine işaret ediyor ve halka Sandino'nun formüle ettiği silahlı devrimci stratejiyi gösteriyordu. Bu eylem devrimci gerileme dönemini kapıyor ve Sandinist Cephesi tarafından yönetilen halkımızın devrimci gelişimindeki büyük dönem için sağlam bir temel yaratıyordu.

1956'da (6) diktatörlükteki yenilemelerle ve silahlı-silahsız 1960'a kadar süren kitlevi mücadelelerle başlayan Somoza kitiğinin siyasi krizi, kahve pamuk fiyatlarındaki düşüş nedeniyle başlayan ekonomik kriz tarafından daha da yükseltildi.

Demiryolu, ayakkabı, plantasyon, hastahane işçileri bontesviyecileri, öğretmenler, madenciler, öğrenciler ve köylüler örgütlenip diktatörlüğe karşı kendiliğinden hareketlendi-

23 Temmuz (7) devrimci kuşağının oluşumuna kadar Silvio Mayorga ve Jorge Alberto Navarronun önde gelen katılımıyla uluslararası toplulukla kardeşçe bağlar kuruldu. Marksizmin yeniden canlandırılması ve 1962 Ulusal öğrenci Kongresi ile birlikte çeşitli öğrenci liderleri Nikaragua öğrenci hareketinin önderi olarak Devrimci Öğrenci Cephesi ni kurdular.

1960'da siyasi bakımdan en bilinçli unsurlar işçilerin öğrencilerin, bu ro hizmetlilerinin ve sanatçıların önemli bir kesimini Nikaragua Yurt-sever Gençliğinde örgütlediler. Emperyalistler ve gerici sınıflar tarafından yayılan anti-komünizmden etkilenen öğrenci hareketi, Nikaragua Yurtsever Gençliği, "Ne sağ, ne sol- bir adım ileri" sloganını attı. Sol eylemciler o sene Nikaragua Gençlik Cephesi gibi eriycek olan Ulusal Devrimci Gençlik Cephesi ni örgütlemeye çalıştılar.

DEVAM EDECEK

DİP NOTLAR

5. Somoza'nın 1946 "seçimlerin" kazananı elle seçilmiş adayının belirlenmeyen bir şekilde ulusal Muhafız'ın başı olarak Somoza'nın yerini alması çalışmasından sonra, Somoza bir derbeyle gücünü yeniden patladı ve muhafazakar muhalefeti ni, kendisinin 1951'de başkan "seçilmesini" garantileyen bir anlaşmayı 1950'de imzalamaya zorlayabildi.

6. Eylül 1956'da, Rigoberto Lopez tarafından idamı sırasında, Somoza, iki oğlu, Luis ve Anastasio Jr. ("Tachito")'ya sorumluluklar vermesi başlatmıştı. İkisi de, babaları gibi, ABD askeri akademilerinde öğrenim görmüşlerdi. 1957'de Luis kendisini Başkan seçti ve Tachito ulusal Muhafız'ı üstüne aldı. 1963'de, demokrat yüzlerini geliştirmeleri için yapılan uluslararası baskı (ilerleme için ittifak) altında, Somoza Rene Schick'i Başkan seçti. Tachito, 1967'de (Muhafazakar aday, destekleyen bir sokak gösterisinde 60 ki-şinin öldürülmesi ve bir çok muhalefet önderinin hapsedilmesiyle süslenen bir kampanyanın ardından) resmî gücü eline aldı ve ABD elçisi Shelton tarafından ayarlanan, Muhafazakarlarla yeni anlaşmanın da yapıldığı 1974'de "yeniden seçil-mesi" için temelleri attı.

7. 23 Temmuz 1961: FSLN'nin kuruluşu.

• ÖĞRENCİLER ÜLKENİN 22 ŞEHRİNDE POLİSLE ÇATIŞIYORLAR

• POSTA VE TELEFON İŞÇİLERİ GREVDE
• MUHALEFET GRUPLARI BÜTÜN EMEKÇİLERİ 18 EKİM GÜNÜ GENEL GREVE ÇAĞIRDILAR
• BÜTÜN GAZETELERDE GREV BAŞLADI

İRAN'DA GENEL GREV

18 Eylül'de ki büyük gösterinin üzerinden bir ay geçti. Şah rejimi bu bir ay içinde önce 11 ilde sıkıyönetim ilan edildi. Baskı ve zulüm en son Kerdesine çıktı. İran'dan gelen haberlere göre her gün işçilerle, öğrencilerle ve halkla çatışan polis 50 kişiyi öldürmekte. Zindanlar dolup, dolup boşalıyor.

Önceleri "reformlar yapmaktan" bahseden Şah (büylelikle kendisi da hi ülkede demokrasinin zerresinin dahi olma zerresinin olmadığını

kabul etmiş oluyor) halk hareketinin devam etmesi ve daha da yükselmesi için telase kapı olarak bütün vaadlerini unuttu. Amansız bir saldırıya geçti. Provokasyonlar düzenledi. Busal dırı sırasında yüzlerce, binlerce insan öldü.

Şah'ın bütün bu zulmüne rağmen İran'da bütün gazetelerde çalışan basın emekçileri greve başladılar.



ve telefon işçileride grevde. Posta işçileri vahşi baskılara rağmen grevlerini kararlılıkla sürdürüyorlar. Bir adım gerilemiyorlar.

Kamu görevlilerinin yanı sıra ülkedeki bütün gazetelerde devgre başladılar. Şah rejiminin gazetelere ikeren san-sür subayı göndermesi üzerine ülkedeki bütün gazetelerde çalışan basın emekçileri greve başladılar.

Özel ve kamu sektöründeki bir çok fabrikanın işçileri de grevde. Bu işçilerden Bell Telefon şirketi inşaatlarında çalışanlar ve Anacon'da çalışan işçiler çeşitli isteklerinin yanı sıra emperyalizmi lanetliyorlar.

Öğrenciler ise ülkedeki 22 şehirde direnisteler. Başta başkent Tahran olmak üzere birçok şehirde öğrenciler ile polis arasında kanlı çatışmalar olmaktadır. Şah'ın polisleri en vahşi biçimde öğrencilere saldırmaktadır.

Grev ve direniş ha-



Faşist İran Şahı'nın kadehinden yutulduğu, İran Halklarının Bağımsızlık ve Demokrasi uğruna döktüğü kanıdır...

nomik yapının, bu halk muhalefetinin yanı sıra Şah rejimine karşı devrimci muhalefetin yanı sıra birde burjuva muhalefet gelişmeye başla-dı. Ayaklanmalar Şah'ın ise Şah rejimine karşı ağır darbeler in dirmektedirler.

Hiç şüphe yok ki 18 Ekim genel grevi İran halklarının Şah rejimi ne karşı giriştikleri mücadeleden önemli bir dönüm noktası olacaktır.

Ülkenin ekonomik durumu her gün birazda ha ağırlaşırken, İran halkları Şah rejimine karşı isyan bayrağını her gün biraz daha yükselecek çekerken, her gün halkın en yığıt evlatlarından yüzlercesi polis ve asker kurşunları ile öldürülürken Şah ve ailesi ise saltanatlarını eskisi gibi sürdürmeye çalışıyorlar. Şah'ın kordudan İran dışında okuttuğu veliaht oğlu evlenecek bir prenses ararken, İran halklarının kanları ve terleri pahasına ürettileri petrol gelirleri ni su gibi harcamakta

Veliaht Avrupalı gazetecilere verdiği bir demecinde ise "baş basının yerinde olsa ilkeve demokrasinin"



reketi boyasına yayılırken çeşitli muhalefet grupları 18 Ekim günü bütün İran emekçilerini Şah rejimine karşı genel greve çağır-dı.

Bütün bunlar olurken İran'da ekonomik kriz giderek ağırlaş-makta. Dar boğaz artık iflas noktasına geldi. Gazetelerin yazdığına göre İran sipariş verdiği bir çok askeriara ve gereci almayak-rar verdi.

Yükselen kitleselemler, işçilerin ekonomik-demokratik isteklerle mücadeleye atılması ülkenin ekonomik dar boğazı daha da darlaştırdı. Ve bu eko-

nomik krizin boyasına yayılırken çeşitli muhalefet grupları 18 Ekim günü bütün İran emekçilerini Şah rejimine karşı genel greve çağır-dı.

Ne var ki artık İran halkları Pehlevi ailesinin "demokrasinin" ne olduğunu öğren-diler. Onların demokrasilerinin İran halkları için işkence zulüm, kan, terör rejimi olduğunu öğrendiler ve artık ne şahın ne de onun çevresinin yalan ve sahtekarca vaatlerine aldırıyorlar. Gerçek kurtuluşun yolunu ar-tık İran halkları bili-yorlar. Kahrolsun Şah rejimi, Yasasın İran halkları-nın şanlı mücadelesi. İRAN'LA DAYANISMA-YI YOKSELTİM...



Mehmet gene izinliydi o gün. Atölyenin bir ucundan öte ki ucuna kadar sıkın tıyla yürümüş, usta-başını bulup öğleden sonra için izin istemişti. Her zamanki gibi dışarıya çıkıp bir solukalmıştı. O gün Ali hastahaneden çıkacaktı. Mehmet başka ne yana bilirdi, garip Ali'nin ondan başka kim sesi yoktu ki... Kapıdan çıktı, gide gele her tasını ezberlediği yolu geçip caddeye çıktı. Duruşu cıdı, beklemeye başladı.

Aradan ne kadar geçti bilmez. Ama Mehmet'e her dakika saat gibi geliyordu. Sonunda ağzına kadar dolu bir otobüs geldi, tam Mehmet'in önünde durdu. Kapısı güç açıldı, Mehmet bindi başka kimse giremedi, çyle doluydu otobüs. Kapı Mehmet'in sırtını ezerek kapandı, yola çıktılar. Ondan sonraki duraklarda durmadılar bit-ti. Kapıyı açmanın o lanağı yoktu. Mehmet kapının camından dışarıyı gözledi, her durakta müşteri bekleyen boş taksileri sayıyordu. Hiç biri dolmuş yapıyor, tak-si müşterisi bekl-i-yordu. Onun için de yollar böyle tıkalı diye düşündü Mehmet. Bir kişiye, bir araba ile taşımak ne öl-cüsüz bir lüksüdü. Dolmuş bile yeterli de-gildi oysa. Otobüsle ri coğaltmak ve yol-ların yükünü azalt-mak gerekirdi.

etmiyordu. Oysa öle-ri başlamıştı gerçek-ten. Herkes yalnız kendisini düşünüyor dedi Mehmet. Sahan- lıktan çıktı, ayakta duranların arasından sıyrılıp önleri yürüdü. Bos bir yer bu - lupta tutundu. Burda e zilmiyordu hiç de-ğil se.

Ali'yi düşünerek dalıp gitmişti ki bir bağırtı ile sil-kindi: "Kimse kırpırdamasın" On kapı ta-rafında iki kişi var dı, tabancalarını çe- kip yolculara çevir-mişlerdi. Derken arka-dan bir ses duydu-lar: "Kimliklerinizi vuru-z" Onkilerden sef olduğu her halin den anlaşılan it bu kez söföre döndü. "Sö-för bir söyleyene ka-dar hiç bir yerdere mayacakmısın, anladın mı? Yoksa beynini da-ğıtırmısın" diye bağı-r dı. Herkes donup kal-mıştı. Kimse sesini çı-karmıyordu. Aman ba-na dokunmasınlar de-ye dua ediyordu an-la-sılan. Şef kılık-kıta sıntı serseri Mehmet in iki sıra önünde o-turan iki genç döndü: "Hey, siz ikizin-komünist köpekler, kal-kın bakalım" diye uludu. Bütün yolculu-

laşırken çeşitli muhalefet grupları 18 Ekim günü bütün İran emekçilerini Şah rejimine karşı genel greve çağır-dı.

Ne var ki artık İran halkları Pehlevi ailesinin "demokrasinin" ne olduğunu öğren-diler. Onların demokrasilerinin İran halkları için işkence zulüm, kan, terör rejimi olduğunu öğrendiler ve artık ne şahın ne de onun çevresinin yalan ve sahtekarca vaatlerine aldırıyorlar. Gerçek kurtuluşun yolunu ar-tık İran halkları bili-yorlar. Kahrolsun Şah rejimi, Yasasın İran halkları-nın şanlı mücadelesi. İRAN'LA DAYANISMA-YI YOKSELTİM...

laşırken çeşitli muhalefet grupları 18 Ekim günü bütün İran emekçilerini Şah rejimine karşı genel greve çağır-dı.



dünyada
DURUM

IMF, OECD, AET, NATO ve

"UMUDUMUZ COMECON"

Kapitalist-emperyalist dünyanın met rapollerile Türkiye gibi bağımlı ülke-ler arasında oldum olası yoğun bir trafik vardır. Ticari, diplomatik, as-keri ve kültürel (!) heyetler, Ba-kanlar, Başbakanlar sürekli gidip-gelirler. Ancak bu yoğun trafiğin bazan karmakarışık olduğu dönemler vardır. Ölümcül bir hastalığa tu-tulmuş Türkiye'yi bir an önce "kur-tarmak" için seferber olan hasta "sa-hipleri"nin telaşı bazan İstanbul-da ki Beyoğlu İlk Yardım Hastahane-sinin önündekinden de beter birtra-fik karmaşası ve tıkanıklık yarat-maktadır. Son günlerde böylesi o-laylar yaşanıyor. Operatör doktoru "mahalle kasabı" olan hastayı bi-raz daha yaşatalım da ne olursa ol-sun diyorlar.

IMF heyetlerinin daha birisi gitmişken-yenisinin gelişini açıkla-nıyor. "Türkiye'ye yardım (!) amacı-yı la" OECD çerçevesinde kurulmuş Tür-kiye'ye yardım konsorsiyumu yetki-lileri akıl, daha doğrusu emirler yaşıyorlar. Kasım ayı içinde ül-kemize gelecek olan IMF ve OECD he-yetlerinin "Türkiye'nin ekonomik du-rumunu inceleyecekleri, Türk ekono-misindeki sıkıntıların giderilmesi için çareler getirecekleri" yetki-li ağızlarca ve oligarşinin günlük yayınlarında açıklanmaktadır. Oli-garşinin temsilcileri, IMF'nin e-mirlerini harfiyen yerine getirdik-lerine o kadar emindirlirki, -hükü-metin izlediği politika sonucu-Tür-kiye'ye verilecek kredinin 3. dili-minde hiç bir pürüzün çıkmayaca-ğın söylemektedirler.

Ancak Türkiye'nin AET ile olan ilişkilerde şimdiye kadar alışıla-gelmişin dışında bir yöntemle Avru-pa Komisyonuna bir "istekler pake-ti" sunması karşısında, Komisyoncu-rumu yerinde (Türkiye'de) inceleme gereği duymuştur.

Türkiye Avrupa Komisyonuna geç-tiğimiz hafta "Bağımsızlık dönemi" denen süre için (1979-1983 arası) öngörülen yükümlülüklerin dondurul-masını ve Türkiye'nin finansman a-çığını kapatacak bir çare bulması nı isteyen bir öneriyle gitti. Tür-kiye'nin belli başlı talepleri şö-y-le sıralanabilir: İhraç edilebilir tarım ve sanayi ürünleri için temi-nat sağlanması, AET ülkelerinde ça-lışan Türk işçilerine diledikleri işe cırme hakkının tanınması, AET

ülkelerinin Türkiye'ye acil devlet yardımı, uluslararası para kuruluş-larının Türkiye lehine ortak davra-nışlarda bulunması v.b....

Cöşmelere giden Maliye Ba-kanlığı heyeti daha sonra Lüksem-burg'da NATO'nun bir toplantısına katılarak NATO yetkililerine AET ye sunulan istekler ve 4üncü beş-yıllık planla ilgili bilgiler ver-mişlerdir. Türkiye'ye "ekonomik yar-dım" sorununun görüşüldüğü belirti-len toplantıdan ne sonuç alındığı belli değildir.

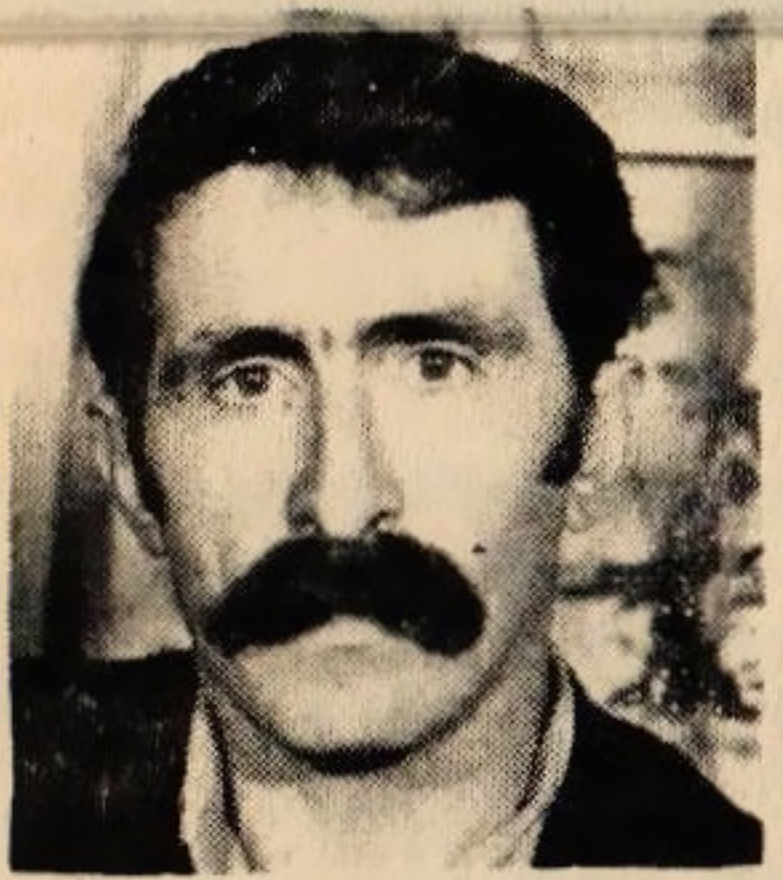
Burada kısaca hatırlatmaya ça-lıştığımız bu gelişmeler neyi gös-teriyor? Hiç şüphe yok ki Türkiye'nin emperyalizme kölece bağlı bir devlet olduğunu. Ancak bu köle za-man zaman efendilerine bozuk çal-makta, tehditvari laflar etmekte-dir. Fakat, "ne o, AET ile iplerko-

DEVAMI: Sayfa 5'de

Mezmet gene yolculu-ru izliyordu. Kimse yokuydu yani, bu üç-küpeğe haddini bil-di-recek. Bir otobüs dolusu yolcu, hep birlik olsa, üçünün de pestilini çıka-rırdı. Ama bu ezil-miş halk, höst diye nin önünde sinmişti iste.

Otobüs tıkalı tra-fiğin izin verdi-ği hızla ilerliyor, durakları bir birge-çiyordu. Besiktaş'ı Ortaköy'ü geçmişler gidiyorlardı boyuna. İki devrimci genç göğüslerine çevril-miş iki tabanca kar-sısında kılları kı pırdamadan duruyor-du. Mehmet hemen on-ların yanı başında y-dı. Arkadaki taban-calı itin çevresinde ise ister iste-mez bir yığılma ol-muştu. Otobüsün ö-nünden kaçanlar, ar-kaya sığınmışlardı. Hiçbirinin ufak-bir hareket etmeye cesareti yoktu. So-luk almaya bile kor-kuyor bu ödelekler-diye düşündü Mehmet. Pek ne yapmalıydı? Bu iki devrimciyi göz göre göre bu faşist katillerin e-linde ölüme gönderecek miydi?

KURTULUŞ BİNGÖLÜN KÖRİKAN (SARI DİBEK) KÖYÜNDEN BİR KÖYLÜ İLE KONUŞTU



UMUDUMUZUN CHP OLMADIĞINI GÖRDÜK

K- Kendinizi tanıtır mısınız ?
- "Adım EKREM YURT SEVER, Hayvancılıkla uğraşıyorum, altı çocuğum var."
K- Aylık geliriniz ne kadar ?
- "Gelirimiz 3 bin bul masına rağmen giderimiz bunun iki katıdır. Ba bım 70 yaşında olmasına rağmen hala davar ö nünde beklemektedir. Gelir ile gider arasında ki farkı borçlanarak ka patmaya çalışıyoruz. Borç para aldıklarımız zaten hayvan tüccarı o larlar. Karşılığında hay vanlarımızı veriyoruz. Paramız olmadığından hayvanlarımız çok ucuz a geçiyor. Bu istenhep aracı ve tefeciler karlı çıkıyor. Biz zarar edi yoruz."
K- CHP hükümeti hak kında ne düşünüyorsunuz ?
- "Önce umut bağlaya-

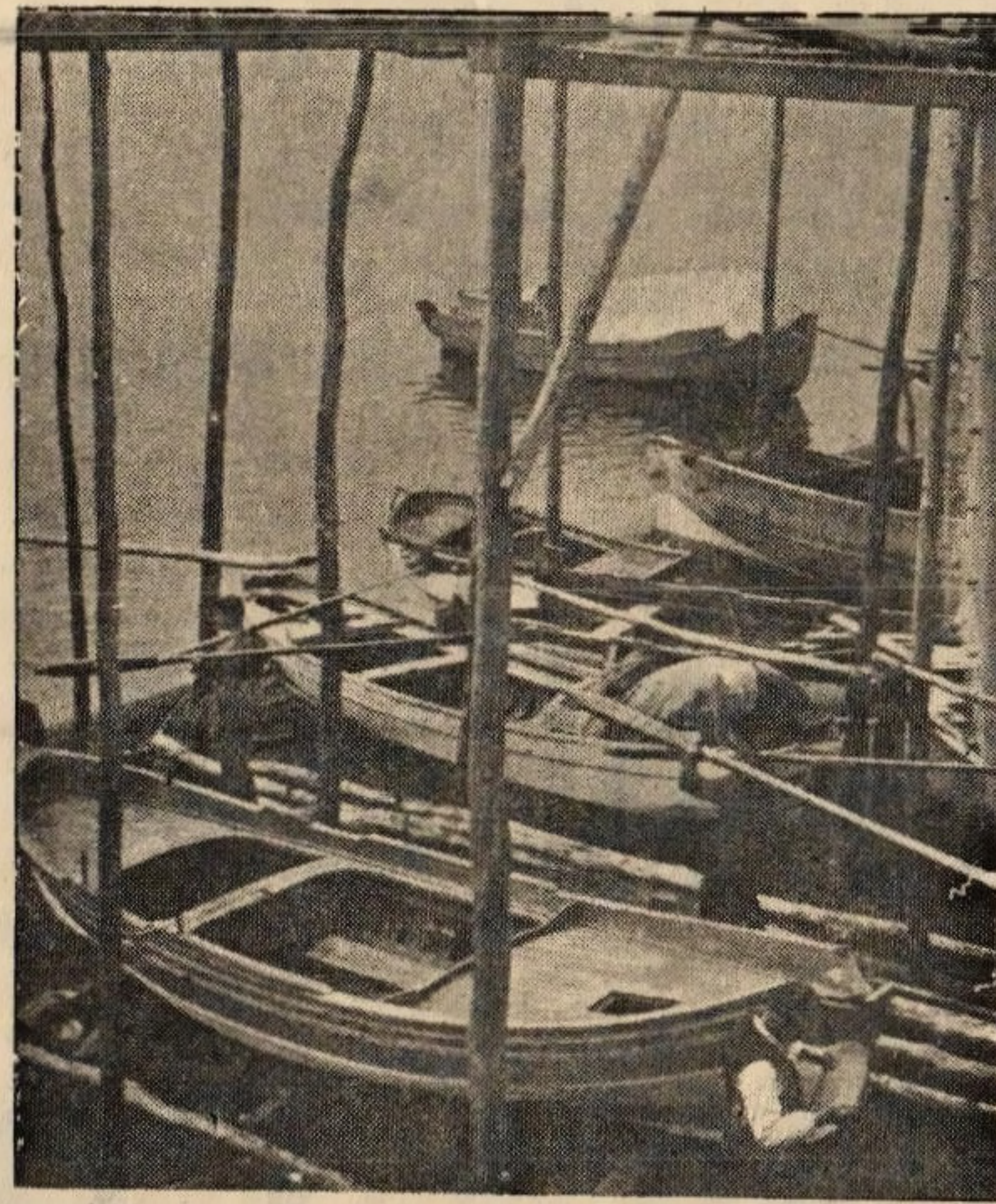
rak oylarımızı ona ver dik iktidar olunca çok sevinдик. Fakat şimdi anladık ki fakir fukara nın hükümeti değil yi ne zenginlerin koruyuc usudur. Bize faydası yok."
K- Köyünüzün en bü yük sorunu nedir ?
- "Su sorunu, eğitim so

runu, sağlık sorunu, u laşım sorunu. Kışın bir hastamız olursa ölü me mahkumdur. doktor yok, halimiz perişan. Milletvekillerimiz bize hiç yardımcı olmuyor. Kurtuluşçu arkadaşlar sağolsunlar onlar bizi soruyorlar ama imkan ları yok."
K- KURTULUŞ gazete si okuyormusunuz ? Ga

zete hakkındaki düşü nceleriniz nelerdir ?
- Kurtuluş gazetesi kö ye geliyor bende oku yorum. Halklarımızın derlerini dile getir diği için benimsiyorum. Halkla yapılan konuşma ları okuyunca çok sevi niyorum. Gençlikle be raberim gazete için e- limden gelen yardımı yapmaya hazırım."



KURTULUŞ



SİNOP'TAN BİR BALIKÇI İLE KONUŞTUK

Ne MC ne de CHP döneminde sigortalanmadık

K- Kendinizi tanıtır mısınız ?
- "Adım KURTACAY GÜL 20 yaşındayım ve balıkçı lık yapıyorum."
K- Sendikanız veya Der neğiniz varmı ?
- "Yok. Hiç bir hükü met bize sendika kur ma hakkını vermedi. Bu hakkı biz balıkçılıkla uğraşan emekçiler ken dimiz kazanacağız."
K- Sigortalı mısınız ?
- "Sekiz yıldan beri ba-

lıkçılık yapıyorum. Balıkçılığı kolay deyin geçmeyin, her an kelle koltukta çalışıyoruz. Ba bam hastalıktan çalışa mıyor. 8 Kardeşim var hepside ufak. Onlara ben bakıyorum. Ne MC döneminde ne de CHP döneminde sigortalan madık. Sanki bizler bu memleketin çocuk ları değiliz. Bir lokma ekmeğin için Sinop'tan Ro DEVAMI say:5 str:3

TÜM TEKİSTİL - DER DEMİRKAPI DOKUMA İŞÇİLERİ İLE KONUŞTU...

"Dokuma işçileri birlik olursa şartlarımızı düzeltiriz"

Demirkapi dokuma atölyelerindeki işçile rin sorunları ile bugüne kadar ilgilenilmemiş. Onların sorunlarıyla gilenip, gözümle ge tirmek üzere Tm-Teks til Der buradaki işçi lerle konuştuk:

Çok kötü şartlarda çalışan bu işçiler kur- tuluşun tek tek müca dele ile olmayacağını, birliktir örgütlü müca dele vermek gerektiği- nin bilincindedir.

x x x
-Kaç yıldır çalışıyo- runuz ?
-18
-Günde kaç saat çalışı- yorsunuz ?
-15-16 saat cumartes- i 12 saat.
-Sigortalı mısınız ?
-Hayır. İş kazalarına karşı güvencemiz yok Mekik fırlaması duru- munda başımıza vurursa öldürür. diğer durumlar da da yaralanmalar olu

yor.
-Ücretiniz ne kadar ?
-Yaşım küçük olduğun- dan mekik başına 150 kuruş. aslında 200 ku- ruş olması gerekiyor.
-Sigortalı olmak istemi- siniz ?
-Yoksa sigorta için mi geldiniz. Sigortalı olma yı çok istiyoruz. Fakat patron yapıyor. Tüm Tekstil-Der'e üye olmak isteriz. Patronun hak- larımızı tek başımıza a- lamıyoruz. Örgütlü o- lunca daha iyi müca- dele ederiz.

x x x
-Kaç yıldır çalışıyo- runuz ?
-2,5 yıldır.
-Sigortalı mısınız ?
-Evet, 1 yıldır, 1,5 se- ne sigortasız çalıştım.
-Günde kaç saat çalışı- yorsunuz ?
-12 saat, Fakat paramız

mekik hesabı ile ve- rildiğinden daha çok ça- rılıyorum.
-Ne kadar ücret alıyo- runuz ?
-Mekik başına 160-200 kuruş arası saatte 10 TL den günde 120 TL para alıyorum.
-Fabrikada çalışmayı bu hiç düşündünüz mü ?
-Fabrikaya giresem as- gari ücret alırım Oy- sa evde benden başka kimse çalışmıyor. Kıra- dayım, 3 çocuğum var. Geçinemem.
-Şartlarınızı değiştirmek için neler yapıyorsunuz ?
-Ben tek başıma ne ya- pabiliriz ? Zaten do- kumacılık krizi var. İş- ten atıldığım zaman tek rar iş bulamam. Ancak Tüm dokuma işçileri bir lik olursa şartlarımızı düzeltebiliriz.



FAŞİST İDEOLOJİ ULUSLARASIDIR

FAŞİST İDEOLOJİ SINIFLAR ÜSTÜ DEĞİLDİR

Milliyetçi-Toplumculuk

5 Mark die Woche müsst Du sparen!



Almanya'da işçiler faşistlerin bu afişteki çağrısına uyarak haftaca 5 mark ödediler. Toplanan 236 milyon mark SAVAŞ için kulla- nıldı.

geldikleri gün, kelime - juvazi de dahil olmak u- nin kapitalist anlamında zere,bütün ekonomiyi de netlemesi şeklinde daha büyük bir ölçeğe doğru- erin, Faşizm ve Büyük dur. Tekelci burjuvazi, bu işi özellikle şirketler,hol- dinler kurarak becermek tedir. (Bir şirket denet- leyecek için sermaye- nin%51'ini elde tutma- nın yeterli olduğu ve bir al şirket için %25,5'i- inen bu oranın her kade- mede yarıya ineceği dü- şünülmelidir.) Böylece tekelci burjuvazi, halka kapitalizmin işleyişini, açık şirketler,hisse se - sermayenin yoğunlaşma - şık burjuvazinin zengin olma umutlarına seslen- mekte ve halkı şirkete- line"ortak" ederek hal- kin gelirinden artırdığı elde toplanır. Bu,bir yan son kırıntıları kendi hiz- metine,kullanımına gek- mektedir. Türkiye'in yap- tığı ise bir yandan kü- çük burjuvazinin bu ha- daha büyük,güçlü ve u- çuza üreten sermaye - taraftan tekelcilere gu- rin diğerlerini iflas ettir- meye,yutmaya(merkez- layabildikleri bu kaynak- ları milliyetçi toplumcu den küçük üretim kapı - düzende halktan zorla toplayıp daha büyük mik- tarda sağlamak, işte Türkiye'in "milli sektör" yk eder. Bu sırada süre- li iflasa yuvarlanan kü- çük üretici yığınları(kü- çük burjuvazi)bir yandan başı adına benzer bir de hala burjuva olma u- oyun oynamış. Alman mudunu taşıyor. Bu, içinde işçileri milyonlarca mark bulundugumuz tekelci ödemelerine karşın bir döneme artık bir avuç tane bile araba alamadı- nin birer ortağı haline

MANYAS GÖLÜNDE SÖMÜRÜ

Kocagöl,Manyas gölü nün hemen kıyısında,ge- çimini göle bağlamış in- sanların yaşadığı bir köy Kocagöller, yine Manyas Gölü kıyısında Ak- çaova,Hamamlı, Kızıl- köy,Eski Sığircı, Ergili, Yeni Sığircı ve Gökla- ya köyleriyle kader birliği etmişler. Bütün bu köylerde yaşayanları-

çin,gölde yapılan balık ve istakoz avcılığı,haya- ti bir önem taşıyor.

Bu günlerde geçimini gölden sağlayan 8 ayrı köyde yaşayanlar uzun bir mücadele sonucu, bir likte gerçekleştirdikleri girişimin Maliye Bakan lığınca onaylanmasını bek liyorlar.

Böylece yıllar süren çabalarının ürünü olan "SINIRLI, SORUMLU, MANYAS GÖLÜ SU Ü RÜNLERİ ÜRETİM, DE- ĞERLENDİRME VE TÜKE TİM KOOPERATİFİ" bir proje birliği olmaktan şı kıp yasal dayanağına ka vuşacak ve 8 balıkçı kö- yünün alacağı Manyas Gölünde çalışmalarına başlayacak.

Diğer kooperatif uy- gulamalarından farklı

olarak,tüm üretim araç larının,geçimlerini Manyas Gölündeki su ürünle- riyle faydalanan bütün köylülerin ortak malı olduğu bu uygulama,Tür- kiye'de ilk kez gerçek - leştirilmesi bakımından ayrıca büyük önem taşı - yor.

Bu konuda " KURTU- LUŞ" kurulan "Koopera- tifler Birliği" içinde yer alan sekiz köyden biri olan Kocagöl'de, köyün ürettiği balık, kooperatif ge- revileri ve köylülerle görüştü:

-Manyas Gölünde han gi su ürünlerinden ya- rarlanılıyor ?
-Manyas gölü çevre - sindeki Kocagöl,Akcaa- va,Hamamlı, Bereketli Kızılköy,Gökaya, Eski Sığircı,Ergili ve Yeni Sığircı gibi köyler geçim lerini büyük ölçüde göl- den sağlıyorlar. Ayrıca gölden küçük oranda ya- rarlanan köylerde var. Gölde çeşitli balıklar, ve istakoz avlanıyor. Ba- lik genellikle yurt içi- de tüketilirken, istakoz başta İtalya olmak üzere Avrupa ülkelerinde pazar buluyor ve önemli bir

döviz kaynağı sayılıyor. -Göldeki su ürünlerin- den bir kooperatif aracılı- ğıyla faydalanan ça- lışmaları ilk olarak ne zaman başladı,şimdiye kadar nasıl devam etti ?
-İlk olarak 1967-68'de göl kıyısındaki köyler den biri olan Bereketli' - de bir kooperatif kuruldu. Diğer köylerde bu koopa-

ratife ortak oldular. Ya- rı kalan istakoz ve ba- lıklar bu kooperatif ara- cılığıyla satılmaya baş - landı.1970-71'de bu kooperatifin yönetimi İzzettin Yaşbek adlı bir şahsın denetimine geçti. Önce milletvekili, da- ha sonra da Bandırma be- lediye başkanlığı seçim- lerini kaybeden ve şimd i AP Bandırma ilçe başka- nı olan İzzettin Yaşbek, kooperatifin girişisini, çıkışını,kâr dağıtımını, kısaca herşeyini tekeli - ne aldı. En azından kilo- su 250 liradan alıcı bu - lan istakoz 26 liradan, 25 liradan satılan balık ise kilosu 5 liradan köy lüden alındı. Koopera- tifin siyasi ayrıcalık - larına da alet edilmesi,çe- şitli yakınmalara yol

açmasına rağmen diğer köylerin tepkileri an- cak 1976 yılında yoğun- laşmaya başladı ve bü- tün köyler kendi koopa- ratiflerini kurmak için çalışmalar başladılar. Fakat siyasal baskılar, bi- tip tüketmeyen kanuni formalitelerle diğer köylerin bu girişimleri sürekli engellenmek is -

tendi. Bu konuda Danış- tay'da açılan dava halâ sonuç vermiş değil. 1977 seçimlerine bağlanan u- mutlar da sonuç getirme- yince,çalışmalar ancak 1978 hükümetiyle başla - yabildi. Bütün köyler ken di kooperatiflerini kurdu lar.

-Bu kooperatiflerin bir- leşme çalışmalarını nasıl doğdu ve gelişti ?
-Öncelikle göldeki su ürünlerinden adil bir faydalana söz konusu değildi. Su ürünlerini de- ğerlendirme amacıyla kurulan Bereketli Koo- peratifi döneminde, bir kaç kişinin zengin olma- sının yanı sıra,aşırı kâr hırsıyla ve bu havalide İRİP adıyla gölde yapı - lan TROLE AVLANMA tepkilere rağmen engelle

nemiyordu. Bugün gölde Yayın balığı kalmamış belli bir azınlığın para hırsıyla yapılan trolc ü- lük yüzündendir. ARACI- YA TEFEÇİYE değil, ge- çimini gölden sağlayan lara çalışan bir koopera- tifleşme gereklidir. Fa- kat her köyde bir koopa- ratif kurmakla sorun o- tadan kalkmıyordu. 1163

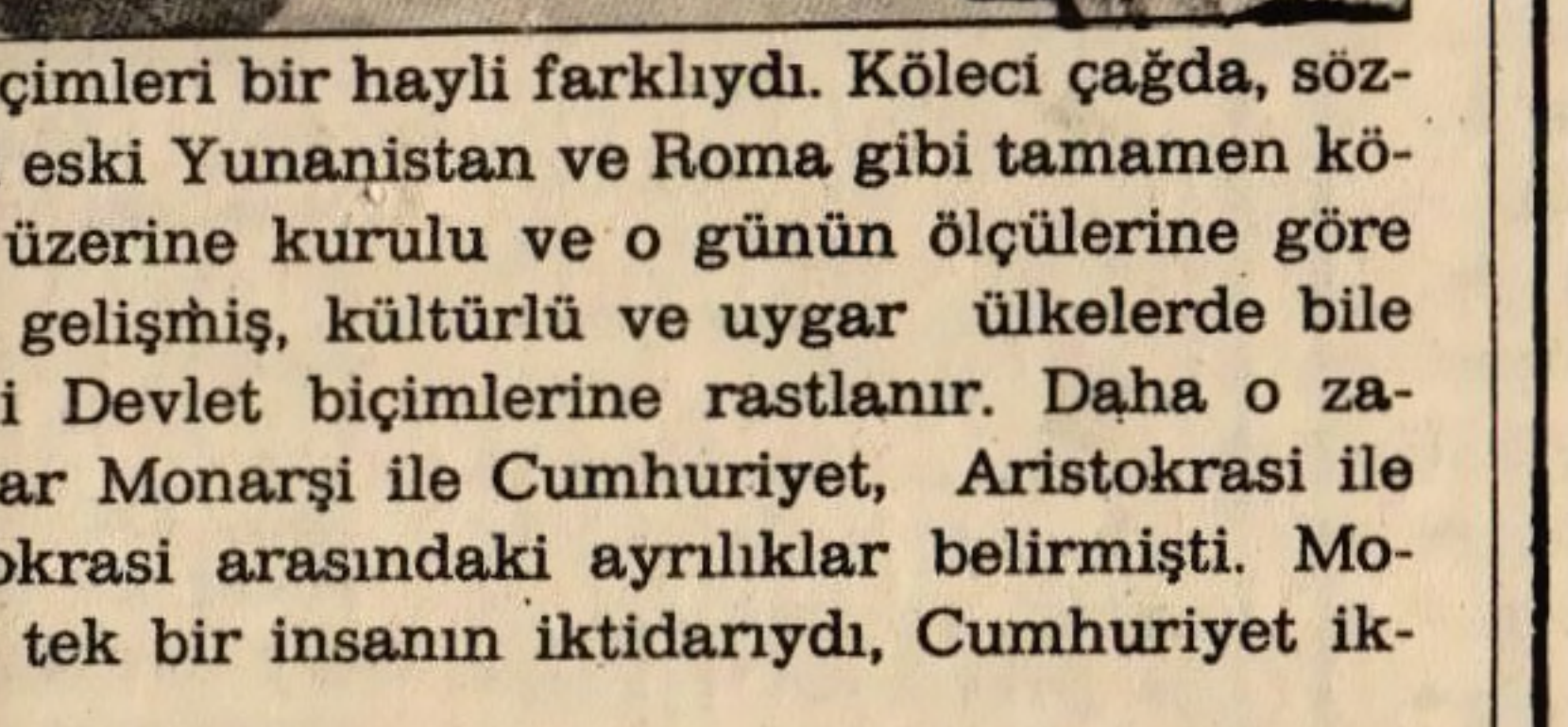
sayılı su ürünleri yasa - sına bağlı olarak, 1975 yılında çıkarılan "su ü- rünleri yönetmeliği"ge- reğince sekiz köyün gö- lü alabilmeleri için birleşmeleri gerekiyordu. Bu doğrultuda çalışmalara başlandı.

-Gerçekleştirilen bu kooperatifler birliğinin - Türkiye'deki diğer koopa- ratif uygulamalarından farkı nedir ve bu konuda ne gibi zorluklarla karşı- laştınız ?
-Hergeyden önce koo- peratifi ortakları Man- yas Gölündeki su ürünle- rinden geçimini sağlayan köylüler olacak ve bütün üretim araçları (kayık- lar,balık ve istakoz av- lamada kullanılan takım- lar)kooperatifler birliği- nin ortak malı olacak. Ka



yıkları ve takımları,koo- peratif satın alacak ve malzeme üretimini de yi ne kooperatif sağlayacak yakalanarak balık ve ista- kozlar kooperatife satı- lacak ve ödeme "EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET" esasına göre yapılacaktır. Sınırlı ve sorumlu yararlanma sa- yesinde balık neslinin tü- kenmesi diye bir tehli- ke ortadan kalkacak ve gölün verimlilik oranı artacak.

Ürünlerin pazarlama - sını,Köylüleri ve Koope- ratifler Bakanlığı,Koope- ratifler Genel Müdürlü- ğünün de rehberlik et- mesiyle bizzat koopera- tif gerçekleştirecek,böy- lece ARACI,TEFEÇİ de ortadan kalkmış olacak.



fet biçimleri bir hayli farklıydı. Köleciler çağda, söz- gelişi eski Yunanistan ve Roma gibi tamamen kö- lelik üzerine kurulu ve o günün ölçülerine göre daha gelişmiş, kültürlü ve uygar ülkelerde bile çeşitli Devlet biçimlerine rastlanır. Daha o za- manlar Monarşi ile Cumhuriyet, Aristokrasi ile Demokrasi arasındaki ayrımlar belirleşmişti. Mo- narşi tek bir insanın iktidarıydı, Cumhuriyet ik-

tidarın seçim yoluyla ele geçirilmesiydi. Aristok- rasi nisbeten küçük bir azınlığın iktidarıydı, De- mokrasi ise halkın iktidarıydı. (Demokrasi Yu- nancada halk iktidarı anlamına gelir.) Kölelik çağında ortaya çıkan bütün bu ayrımlara rağ- men, köleciler çağın Devlet'i, ister monarşi, ister aristokrasi, ister demokrasi olsun, köleciler bir Dev- let idi.

devam edecek

DEVLET " V.İ. LENİN " 8

Devlet bir sınıfın bir başka sınıf üzerindeki hakimiyetini korumasını sağlayan bir araçtır. Toplumda henüz sınıflar yokken, kölelik çağı- dan önce insanlar daha eşit ilkel şartlar altında emeğin üretim gücünün en düşük olduğu şart- lar altında çalışırken, ilkel insan en kaba ve en ilkel bir şekilde yaşayabilmek için gerekliliğini duyduğu şeyleri ancak binbir güçlükte elde eder- ken, toplumun geri kalan kısmını yönetmek ve hakimiyet altına almakla görevli belli bir grup in- san ortaya çıkmamıştı ve çıkmazdı. Ancak top- lumun sınıflara bölünmesinin ilk biçimi, yani kö- lelik belirdiğinde, tarımın en ağır şartlarında ça- lışan bir sınıf insan belli bir artı ürün üretebildi ve bu artı ürün en kötü şartlar altındaki kölenin varlığı için gerekli olmadığı ve köle sahibinin eli- ne geçtiği bir zamanda bu köle sahibi sınıfın var- lığı kuvvenlendi; bu sınıfın varlığının kuvvetlen- mesi için de bir Devlet'in olması gerekti.



-22-

Böylece köleciler Devlet, köle sahiplerinin elin- de, köleleri yönetmek üzere bir araç haline ge- di. O zamanlar gerek toplum, gerekse Devlet bu- günküden çok daha az önem taşıyordu. Haber-leşme ve ulaşım imkânları çok daha kısıtlıydı - o zamanlar günümüzdeki haberleşme ve ulaşım araçlarının hiç biri yoktu. Dağlar, ırmaklar ve denizler bugün olduğundan çok daha büyük bi- rer engeldiler ve Devlet'in yanısı bu çok daha dar bir



coğrafi sınır içinde kalıyordu. Teknik bakı- mdan zayıf olan Devlet Mekanizması, Devlet'e, bu- güne oranla daha dar yörelere ve daha dar bir hareket alanına yayılarak hizmet edebiliyordu. Ama gene de, köleleri köle olmaya zor- layan mekanizma, toplumun bir kesimi- nin diğer kesimi - baskısı ve boyunduruğu altına almasını sağlıyordu. Toplumun üstün bir bölümünü diğer bir bölümü için çalıştırmak an- cak sürekli bir baskı aracılığıyla mümkün olabili- r. Sınıflar ortaya çıkıncaya kadar böyle bir araç yoktu. Her yerde sınıflar ortaya çıktığı zaman, bu bölünmenin gelişip güçlenmesiyle birlikte, özel bir kurum, yani Devlet de ortaya çıktı. Dev-

-23-

